

PERSMAP

ARCHipel

Een creatie van Frédéric Lepaffe,
Charles-Henry Boland
& Emmanuel Tête

Inleiding

ARCHIPEL is het samenbrengen van de muziek en de tekenkunst in hetzelfde spektakel.

Dit is het verhaal van een droomachtige inwijdingsreis. Een man begint aan een vreemde odyssee, die hem naar verre, minuscule eilanden zal leiden. Tijdens deze reis zal hij met gebeurtenissen uit het verleden geconfronteerd worden, die hem aan het hart knagen, en hij zal trachten zich daarvan los te maken.

Op scène interpreteren vijf muzikanten composities die tussen folk, wereldmuziek en jazz schommelen, terwijl een tekenaar een beeldende performance geeft; uit dit alles ontvouwt zich dan een door klank en beeld gevormde wereld van eilanden. Het verhaal wordt zodoende als een meervormig muzikaal stripverhaal verteld.

De eilanden die onze held tijdens zijn avontuur doorkruist zijn verlaten, door de beschaving volledig vergeten. Vanwege hun gebrek aan elke vorm van cultuur, worden zij in Archipel van een verzonnen grafische en muzikale folklore voorzien. Het publiek wordt uitgenodigd om de wereld van elk van deze eilanden afzonderlijk binnen te treden. Niets onderbreekt het verloop van deze wonderbaarlijke en overrompelende grote reis.

Een anti-modern sprookje

Archipel vertelt het verhaal van een gewone man. We weten weinig over zijn leven; we kennen zelfs zijn naam niet. Zo komt hij aan het begin van het spektakel tevoorschijn: onbekend, bijna onpersoonlijk, het voorbeeld zelve van het hedendaags individu wiens identiteit onzichtbaar gemaakt wordt door het systeem die hem zijn plaats tussen de anderen toekent. Het is deze belichaming, dit droevig figuur van het tijdperk, die in deze vertelling wordt ingezet.

Op deze manier wordt in Archipel de uiterst verbonden, alsmat uitbreidende moderne wereld, die een aanzienlijke kracht, maar ook een vermogen heeft om mensen en dingen te vervlakken en op te lossen, in vraag gesteld. En bijgevolg, hoe hieraan een alternatief te bieden? Ons antwoord steunt niet op de politiek, maar is allereerst een kwestie van overleven. Het is de noodzaak om een plek, een ruimte, te vinden, niet alleen letterlijk maar ook spiritueel, waar het nog mogelijk is om aan deze mechanismes te ontsnappen. Er is nood aan reikwijdtes die in één oogopslag in hun geheel te overzien zijn, en van het ene eind naar het andere doorgetrokken kunnen worden. Het is noodzakelijk, dat deze plek vertrouwd aanvoelt voor de mens, zoals

bij een dier dat zijn territorium kent en erin leeft, zonder er een gevoel van bezitting aan over te houden.

Het is het eiland als antwoord op de vlucht van de moderniteit, als plek van mogelijkheden en reflectie. Het is de strook van afgezonderd, maar niet afgesloten land. Afgebakend door de rondom uitgestrekte wateren, is het vooral een omgeving die bescherming geeft. Het is een toevluchtsoord voor de mens die op zoek is naar vrijheid en ontdekking. Hierdoor wordt het rondzwerven op zichzelf als manier van leven naar voren gezet in tegenstelling tot de figuur van de sedentaire westerling die eigen is aan onze hedendaagse maatschappijen.

Het is het reizen als doel op zich, die landschappen doorkruist en evenzogoed door deze doorkruist worden, die geen plekken bezit maar door hen bezit wordt. Het gaat om meerdere eilanden, een archipel, dat alleen bestaat omwille van de massa die het samenbrengt, zonder ooit een echt geheel te vormen. Als de moderne mens zichzelf een continent vindt, verdwaalt de vagebond in de archipel.

Een reis van klanken

De muziek in Archipel bestaat uit dertien composities van Frédéric Lepaffe. Het is een muziek doorspekt met folk, jazz, klassieke, maar ook tribale klanken, met af en toe elektronische effecten. Hoewel een aantal van de composities elementen bevatten die men in volksmuziek tegenkomt – trance, de modi, polyritmes – vermijdt het elke vorm van exotisme. De muziek is bedoeld om met de wereld verbonden te zijn zonder deze in simplistische voorstellingen op te sluiten. Integendeel neemt ze de toeschouwer mee door een denkbeeldige folklore van vreemde maar toch vertrouwde klanken. Het is de muziek van een geïdealiseerde eilandengroep, de partituur van een fabelachtig avontuur. Ze onderlijnt de gebeurtenissen in het verhaal net zoals ze de ervaringen van het hoofdpersonage, als verlenging van zijn gevoelswereld, van commentaar voorziet.

Achter dit muzikaal spektakel zit er een team. Dit zijn Frédéric Lepaffe, de componist maar tevens gitarist, Fanny Perche op saxofoon, Julien Gillain aan de piano en op de viool, Guillaume Malempré percussie en Boris Schmidt op contrabas. Hun jazz opleiding verrijkt Archipel met een zeer belangrijk element: de improvisatie. Dit aspect geeft elke voorstelling een spontaniteit, zodat elke opvoering nooit hetzelfde is.

Een reis van beelden

Archipel is niet alleen een muzikaal maar ook een visueel spektakel. Het epos van onze held ontplooit zich gedurende de hele voorstelling in de vorm van stripverhaal afbeeldingen, soms aan een stuk door, soms in fragmenten. De door Emmanuel Tête gebruikte tekenstijl verleent het verhaal tederheid en expressiviteit. Het verhaal verloopt als een broos sprookje, ontgaan van elke vorm van heldenmoed. De man komt alleen maar voorbij, contempleert en ondergaat een verandering.

Naast dit onderdeel is er ook nog de grafische en beeldende performance. Hierbij gebruikt Emmanuel Tête verschillende creaties als visuele elementen die de reis van de protagonist door de eilanden en hun denkbeeldige folklore uitbeelden. De vormen, die hij op het podium bedenkt, zijn verschillend, en ontstaan door het gebruik van zulke gevarieerde middelen als grafiet, aquarel of zand. Zijn spontane handelingen brengen de zwerftocht van onze protagonist tot leven.

Archipel op scène

De muzikanten en de tekenaar zijn op het podium aanwezig. Emmanuel Tête maakt zijn illustraties aan een werktafel, terwijl een camera, die boven zijn hoofd hangt, toelaat om zijn werk rechtstreeks af te beelden. De kadrering wordt zo gedaan, dat zijn handen zowel als hetgene waarop hij werkt, getoond worden. De tekeningen, assemblages en schilderwerken worden op een scherm uitgezonden.

Emmanuel gaat een dialoog aan met de muziek, en de muzikantengaan ophun beurt in op zijn tekeningen. Bij momenten vormen de lijnen van het potlood een letterlijke partituur voor de contrabas, en de slagen van de percussie doen het penseel trillen. De tekenaar en de muzikanten vormen een hecht team. Het podium wordt een vaartuig, een eiland, een schip, kortom, een plek om de toeschouwer deel te kunnen laten nemen aan de reis.

Archipel is een ontmoetingsplaats voor de kunsten en een reis door een verzameling eiland-werelden die door verhalen en folklore gevormd worden.

Het creative team

Gitaar: Frédéric Lepaffe

Saxofoon: Fanny Perche

Piano en viool: Julien Gillain

Contrabas: Boris Schmidt

Slagwerk: Guillaume Malempré

Illustraties: Emmanuel Tête

Tekst: Frédéric Lepaffe/Charles-Henry Boland

Composities: Frédéric Lepaffe

Techniek licht: Thibaud Decoene

Techniek klank: Guillaume Vienne/Antoine Lambertz

Emmanuel Tête

ILLUSTRATIES

Emmanuel Tête is in 1973 in Frankrijk geboren. Hij leeft en werkt in Brussel. Door zijn liefde voor schilderen en tekenen stelt hij voor het alledaagse om te zetten in droom, waarin humor, dichtkunst en verzet zich vermaken met het herschikken van de wereld. Kuierend op een tussen droom en werkelijkheid gespannen draad ontvouwt hij een wereld die verschillende associaties oproept, en waarin de tederheid en de ironie zich vermengen, en het vertrouwde het ongebruikelijke ontmoet. Eenzame figuren projecteren er een innerlijkheid die het ontstaan van poëtische momenten toelaat.

Sinds 2018 is hij leraar bij het schilder atelier van de Ecole d'Art d'Uccle. Hij is stichtend lid van de Buktapaktop sinds 2013. Hij stelt tentoon en treedt op:

2017 Jardingue, Rossicontemporary, Brussels; 2016 Dessinarrer, Rossicontemporary, Brussels; 2014 Credi Poetic, Rossicontemporary, Brussels; The Famous Painter Ping-Pong Tournament, Buktapaktop, Brussels; 2012 Le somnambule : la peinture a quitté son lit, Rossicontemporary, Brussels; Tout le monde n'est pas Cézanne (performance), Musées Royaux des Beaux Arts, Brussels; Zone de mobilité poétic (performance), Brussels; 2011 Images du monde flottant, Rossicontemporary, Brussels; 2009 Ticket provisoire, Troisième-étage, Brussels; Maître-achat, Cinéma Nova, Brussels; Salade tout, V-tro, Brussels; 2007 Voir, Ateliers Mommen, Brussels; 2005 A compléter par le chômeur, Bureau de pointage, Saint-Josse.

www.emmanueltete.eu

Frédéric Lepaffe

COMPOSITIE / GITAAR

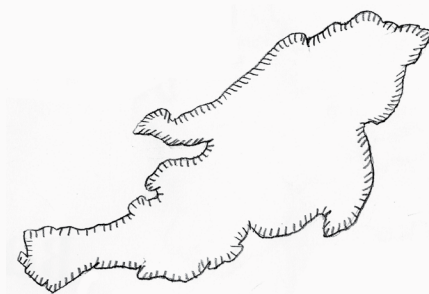
Frédéric Lepaffe is in 1986 in Brussel geboren. Met l'Arche Essentiel zet hij, autodidact zijnde, in het franse chanson zijn eerste stappen als gitarist zanger, waar hij de gedichten van zijn vader op muziek zet.

Als persoon die voor vele zaken belangstelling heeft, ontwikkelt hij een specifieke interesse voor ritme en acoustische en elektronische percussie. Op de brusselse scene treedt hij een aantal jaren lang op met groepen met zéér gevarieerde invloeden zoals electro, jazz, franse chanson, pop, afrikaanse muziek... Hij wordt ook aangenomen als componist voor theaterstukken en componeerde de muziek voor de trailer van het RICA festival, volledig gemaakt met de body clapping techniek.

In 2016 begint hij het project Archipel te bedenken samen met Charles-Henry Boland. Het is als gevolg van vele slapeloze nachten dat hij wereldkaarten begint te bestuderen. Zo ontdekt hij een hele reeks onbekende eilanden die haast nooit menselijke aanwezigheid gekend hebben en begint hij hiervoor een eigen muzikale folklore te creëren.

Naast zijn activiteiten als muzikant animeert hij sinds 2016 muziek introductie ateliers bij de Jeunesses Musicales de Bruxelles en is hij muziekleraar aan de Singelijn school sinds 2019.

In 2009 heeft hij tevens zijn Bachelor diploma behaald in fotografie aan het INRACI. Hij houdt ervan om beeld en klank samen te brengen.

Julien Gillain

VIOOL / PIANO

Julien Gillain is in 1993 in Luik geboren. Hij volgt van jongs af aan lessen in klassieke muziek en dan in jazz aan de academie.

Op zijn achttiende verktrekt hij voor vier maanden naar Benin om er muziek te onderrichten. Een jaar later wordt hij tot de Conservatoire royal de Bruxelles toegelaten voor piano en viool in de afdeling jazz. Hij behaalt er zijn Bachelor diploma voor de twee instrumenten in 2015, en die van de Master in 2017 met grote onderscheiding en de prijs PalyRight+, toegekend door het lerarenkorps.

Hij treedt in verschillende Europese landen op, meer bepaald in de brusselse regio, met diverse projecten zowel op piano als op viool maar ook op hammondorgel.

Hij is ook zéér actief als lid van verschillende groepen, zoals Ceci n'est pas un trio (album in 2017 uitgebracht), Carla Piombino Quartet (album in 2017), Pauline Leblond Double Quartet, Dat Mess en het Gillain-Perche Quartet.

Naast het geven van concerten geeft hij ook nog les. Hij werkt als leraar jazz piano en jazz viool in de Académie Marcel Désiron in Amay sinds 2017 en in de franstalige academie van Jette sinds 2018.

Fanny Perche

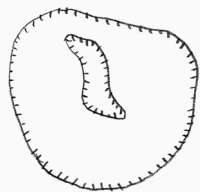
SAXOFOON

Fanny Perche is in Rijsel geboren in 1990. Zij begint haar muzikaal traject aan de Conservatoire de Lille op zevenjarige leeftijd. Ze begint eerst met viool om vervolgens al snel met saxofoon te starten in de klas van Yves Tanguy.

Met haar DNOP (diplôme national d'orientation professionnelle) van klassieke saxofoon op zak, komt ze in 2012 terecht bij de afdeling jazz van de Conservatoire royal de Bruxelles, en studeert ze aan de zijde van Fabrice Alleman, Stéphane Mercier, Manuel Hermia, Arnould Massart, Jean-Louis Rassinfosse en vele anderen. In 2013 vertrekt ze voor drie maanden naar New York om bij grote jazz meesters als Bob Mover en Tivon Pennicott te studeren.

Nu in bezit van een Master in jazz saxofoon van de Conservatoire royal de Bruxelles treedt zij regelmatig op in de belgische jazz scene in verschillende opstellingen, waaronder meerdere in samenwerking met de pianist Julien Gillain.

Daarnaast werkt zij ook nog in de evenementen sector en houdt ze zich bezig met het organiseren van concerten over heel België en Frankrijk.

Boris Schmidt

CONTRABAS

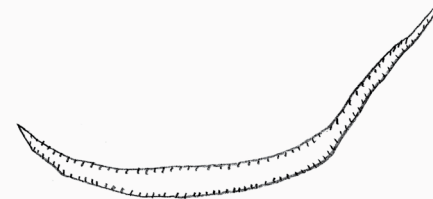
Boris Schmidt is geboren in Luxemburg in 1983, en begint op zevenjarige leeftijd met muziek. Na een begin met saxofoon en piano, richt hij zich als autodidact op de basgitaar in 1999, en vervolgens de contrabas in 2002.

Hij vervolgt zijn opleiding van dit instrument door zich aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag in te schrijven, waar hij zijn bachelor diploma behaalt in 2007.

Vandaag is hij zéér actief als jazz contrabas speler in de Benelux, maar hij heeft ook opnames gemaakt en gereisd met het barok ensemble l'Arpeggiata, die voor de Grammy Awards een twaalfstal jaren genomineerd werden, en hij heeft al in de meest prestigieuze zalen opgetreden, zoals de Walt Disney Concert Hall in Los Angeles, Wigmore Hall in Londen of ook Carnegie Hall in New York.

Na vijftientig albums als sideman bracht hij bij Homerecords in 2018 *Now* uit, zijn eerste werk als leider en componist.

Hij heeft al vele musici mogen begeleiden, waaronder persoonlijkheden zoals Didier Lockwood, Randy Brecker, Felix Simeone, Steve Houben, Philippe Jaroussky, Avi Avital, Barbara Fortuna en anderen.

Guillaume Malempré

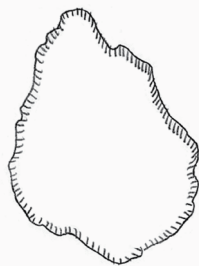
DRUMSTEL / SLAGWERK

Afkomstig uit Namen, begint Guillaume Malempré, 21, met percussie vanaf de leeftijd van vijf jaar. Als zoon van de muzikant Marc Malempré groeit hij op in een muzikaal culturele omgeving. Het is samen met zijn broer Frédéric, ook slagwerker, dat hij een toekomst overweegt als professionele drummer. Op tienjarige leeftijd begint hij aan zijn eerste optredens.

In september 2014 komt hij het Conservatoire royal de Bruxelles binnen, waar hij tot op vandaag lessen volgt in de afdeling jazz. Hier krijgt hij de kans om kennis te maken met echte vakmensen: Thierry Gutman, Thomas Grimmonprez, Michel Hatzigeorgiu, Jean-Louis Rasinfosse, Arnould Massart, Manu Hermia...

Met Oakstreet Trio treedt hij in sommige van de meest iconische festivals en plekken van de jazz op, zoals de Brussels Jazz Marathon, de Sounds Jazz Club, de Chat-Pitre, de Blues-Sphere, en in de zomer van 2017 in het Gaume Jazz Festival.

Tevens doet hij ook met andere muzikale projecten mee: Ierse muziek met The Rainy Four Seasons, Renaissance muziek, traditionele- en wereldmuziek.

Charles-Henry Boland

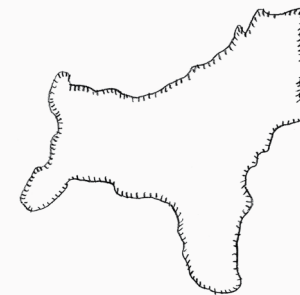
TEKST / DRAMATURGIE

Charles-Henry Boland studeerde musicologie en filosofie aan de Université Libre de Bruxelles, twee opleidingen die hij respectievelijk in 2012 met een scriptie gewijd aan de Luikse componist Désiré Pâque en in 2013 met een onderzoek naar het begrip van de ruimte in de fenomenologie van de muziek afsluit.

Tussen 2012 en 2018 wordt hij door Bozar aangenomen om inleidingen te geven voor het publiek. In 2016 sluit hij zich aan bij het team van de pedagogische begeleiders van de Munt. Datzelfde jaar wordt hij door het productiehuis Outhere aangenomen om zich voltijds bij de afdeling van de digitale distributie aan te sluiten. Sinds 2021 geeft hij les in gecommuniceerd luisteren aan het Conservatoire royal de Bruxelles.

In 2017 neemt hij de leiding van Voces Madrigalis over, een vocaal ensemble dat zich bezig houdt met de muziek van het einde van de zestiende en het begin van de zeventiende eeuw. Hij werkt ook regelmatig samen met theater gezelschappen als stemcoach en muzikale bewerker (Compagnie Les Étrangers, Reflets d'un banquet, december 2015, Théâtre de la Vie; Le Groupe Sanguin, Plot Your City, maart 2016, l'Atelier 210 en Mare Nostrum, januari 2019, Théâtre de la Vie).

Zéér betrokken vanaf het begin bij de totstandkoming van het spektakel Archipel, brengt hij een onmisbare kijk op de scenografie en geeft hij de link tussen de muziek en het verhaal weer, door aan Archipel zijn narratieve dimensie te geven.

HEARD & MC DONALD ISLAND

CHRISTMAS ISLAND

SANDY ISLAND

KERCUELEN ISLAND

BIG DIOMEDE

LITTLE DIOMEDE

FAIRWAY ROCK

SANDY ISLAND

SAINT PAUL & AMSTERDAM ISLAND

NORTH KEELING

FARALLON ISLAND

MALPELO ISLAND

DARWIN'S ARK

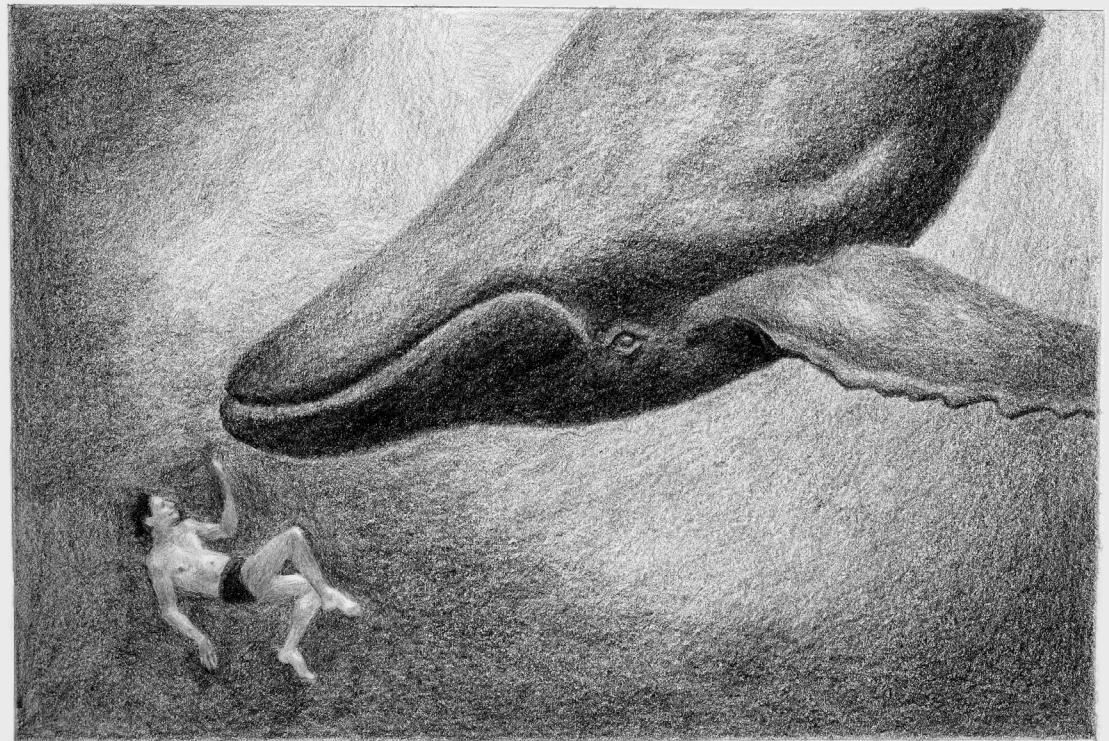
OENO

ARChipel

LE 28 SEPTEMBRE 1598, DES ASTRONOMES FRANÇAIS DÉCOUVRIRENT LA L'ÎLE POUR OBSERVER LE MOUVEMENT DE LA TERRE.

LES ÎLES GALAPAGOS SONT UN ARCHIPEL DE 13 ÎLES, 6 ÎLES VERTES, 6 ÎLES ROUGES ET 1 ÎLE NOIRE. C'EST DANS NOTRE CŒUR QUE L'ON TROUVE LES PINNACLES PÉLÉUSIS ?

Website:

www.projetarchipel.be

Teaser:

<https://youtu.be/8nVNq1ziPzI>

Contact:

Frederic Lepaffe

contact@projetarchipel.be

+32 (0) 478/43.69.00